

Zabíjení není nikdy správné.
Ano, řekla jsem
tomu novináři:
„Přeji si, abych to
mohla říct jinak,
to by mě udělalo
ještě populárnější.“
Řekla jsem mu, že maso je
jeden z nejmocnějších
průmyslů ve všech zemích.
Kdybych vám nezakazovala
jíst maso měla bych
více žáků.
Bylo by to snadné.
Všichni by přišli,
jen by se klaněli
a to by bylo vše –
Chinghaiismus!
A nashromáždila bych
všechno bohatství, slávu,
cokoli, ale já bych nikdy
takovým směrem nešla.
Ani za cenu svého života.
My nemůžeme.
Říkám pravdu, ta nemůže být
za žádnou cenu pozměněna.
Říkala jsem mu, že se sama
dokonce vystavuji nebezpečí,
když říkám pravdu,
ale musím zachránit planetu.
Nevím, jestli vy chcete
svoji planetu zachránit,
ale já chci svoji planetu
zachránit, chci zachránit své
lidi, nevím, zda vy chcete
zachránit své lidi,
já chci své lidi zachránit.
Kdo jsou „moji“ lidé?
Jste to vy, vaši příbuzní,
vaši přátelé,
vaši spoluobčané,
obyvatelé vašeho světa,
vaši domácí miláčci, vaše
děti, vaše budoucí pra, pra,
pravnoučata,
zvířata,
všechna neškodná zvířata,
slabá nevinná zvířata,
to všechno jsou moji lidé.
Všechny je chci zachránit,

pokud možno již včera.
Nemohu říci nic jiného.
Kdybychom měli
jinou alternativu
k záchraně planety, bez
toho, aby celý svět přešel
na veganství, jakou?
Kolik lidí bude muset
ještě zemřít?
Rozumíte mi?
Kvůli tomu?
Kvůli masité stravě,
kvůli škodlivému vlivu
masného průmyslu,
kolik zemí bude muset
být erodovaných,
finančně zkrachovalých
kvůli kusu masa,
který si dáváme do úst?
Kolik dalších ostrovů,
národů se bude muset potopit
kvůli kusu masa,
který si dáváme do pusy?
Kolik miliónů
dalších uprchlíků,
uprchlíků kvůli klimatické
změně chceme vidět
kvůli tomu kusu masa,
který si dáváme do úst?
Kolik miliard dalších
zvířat chceme vidět
mačkajících se, trpících,
v bolestech
v těchto namačkaných
malých továrních klecích?
Chceme je tak vidět?
Kvůli tomu kousku
masa, který dáváme
do našich úst –
to můžeme změnit.
Máme tofu,
máme dnes dokonce
různé druhy proteinu.
Není to tak, že bychom
bez masa umřeli hladem.
Tak to není.
Vůbec není nutné
jíst maso.
Kromě toho je jedovaté.
To již bylo dokázáno.

Nemluvě o
klimatických změnách,
uprchlících kvůli klimatu
nebo čemukoliv,
kolik dalších pacientů
chceme vidět
potácet se v nemocnicích
mezi životem a smrtí
nebo mrtvých kvůli
tomu kusu masa,
které si dáváme do pusy?
Kolik dalších rodin
chceme zničit
kvůli těmto chorobám
a úmrtím
způsobených masem?
Kolik dalších dětí chceme
vidět, že trpí srdečními
chorobami, rakovinami
již v mladém věku,
kvůli masité stravě?
Kolik rodin chceme
vidět bezdětných,
protože ženy,
které jedí maso
mají velice malou šanci
počít dítě?
A pak kolik chcete vidět
těchto mladých usilujících
matek, jak prochází
všemi těmi zákroky,
š'ouráním, kterému říkají
mimotělné umělé oplodnění?
Je to bolestivá procedura
pro muže i ženu,
kteří nemají děti,
kteří se podrobují
umělému oplodnění.
Je to velice bolestivé,
vyžaduje to hodně času,
bolesti a utrpení.
A naděje není
dokonce 100 %.
Ne, že utratíte hodně peněz,
hodně času,
jste ve stresu, bojujete
spolu dokonce
kvůli strachu o dítě.
Vším tím projdete
a nemáte dítě na 100 %. Ne.

Ne vždy to funguje.
A kolik utrpení ještě
chcete vidět
jen kvůli tomuto kusu masa,
které můžeme vyměnit
za jiný kus proteinu.
Je to stejný protein, jen
jeden je z druhé ruky
ze zvířat
a ten druhý je přímo
z toho, co jedí a tráví zvířata
a pak je z toho maso.
Je to takové plýtvání.
A kolik energie chceme
ještě proplytvat
na produkci masa?
Kolik obilovin,
potravy chceme vyplýtvat
na chov zvířat
za cenu hladovění
milionů dalších lidí?
Teď už máme miliardu lidí,
kteří jdou spát hladoví.
Každých 5 vteřin
umírá jedno dítě hladem.
Každých 5 vteřin,
co tady sedím
a mluvím s vámi.
Kolik dětí umírá
nebo již umřelo?
Kolik jich ještě
chceme vidět?
Jak dlouho se můžeme
dohadovat, když čelíme
takovému utrpení našich lidí,
zvířat
a životního prostředí.
Mohla bych pokračovat
stále dál, ale nepřipravovala
jsem si svoji řeč.
Skutečně to vše za to nestojí.
Skutečně je to
degradující volba, jíst maso.
Nemůžeme vyjednávat.
Nemůžeme říci: „Dobře,
neberme to tak vážně,
pravděpodobně budeme mít
lepší nápad, lepší plán,
než se stát vegany.“
Jaký lepší plán?

I kdybychom měli
lepší plán, kdybychom
měli lepší plán,
můžeme ho zvolit?
Můžeme zvolit
lepší plán, než veganství,
které by zachránilo miliardy
životů, zachránilo by zvířata,
zachránilo by děti,
zachránilo by planetu,
můžeme zvolit
jiný plán? Plán B?
Není žádný plán B.
I kdyby byl plán B,
nebylo by humánní
zvolit nějaký plán
bez ohledu na utrpení
našich lidí a dalších
cítících bytostí na této planetě
a na nebezpečí,
kterému čelíme,
klimatické změně,
která snadno zničí celou
planetu a pravděpodobně
všechny nebo většinu
bytostí na této planetě.
Je jediný důvod,
proč tady ještě naše planeta
je, je tu díky
některým ctnostným lidem.
Ne jen díky mým žákům,
nejen díky nim.
Díky lidem,
kteří žijí ctnostně,
lidem, kteří následují
kroky Krista,
Mahaviry,
Guru Nanaka,
Buddhy,
Proroka Mohameda,
kroky, které jdou cestou
milující vlídnosti,
tolerance, soucitu.
To jsou jediné kroky, které
bychom měli následovat.
Není žádná jiná možnost.
Vidíte to? Ano?
Žádný plán B.
A řekla jsem mu,
že dokonce nemáme čas

se dohadovat, máme
jen několik let.
Pokud to neuděláme, hotovo.
Děkuji tedy vám všem, za
všechno vaše malé či velké
úsilí, abychom to společně
zvládli. Skutečně to oceňuji.
Samozřejmě, zachraňujete
také svoji planetu,
jsem ale vděčná
za váš vznešený záměr,
za vaše úsilí
jet kilometry navíc,
abyste pomohli druhým
a pomohli sobě samým.
Myslím, že mnohým z nás
je jedno, jestli
zemřeme zítra,
protože jsme ujištěni
naší vnitřní vizí a praxí,
také intuicí,
že půjdeme na nějaké
skvělé a nádherné místo
i když se zbavíme
tohoto fyzického obalu
našeho ducha, jsem si jista,
že mnohým z nás je jedno,
zda budeme žít či zemřeme.
Protože víme, že je to
vše na prozřetelnosti
a na způsobu, jak
žijeme naše životy.
Není to o tom, jak zemřeme,
ale jak žijeme.
Není to o tom, kdy zemřeme,
je to na okamžiku smrti,
co jsme udělali
s naším životem,
že jsme ho nepromarnili,
že jsme byli užitečným
nástrojem Boha, pro druhé.
To je pravým významem
žití dobrého života.
Dobrý život neznamená vždy
mít hodně peněz,
velký dům, velké auto
nebo něco.
Dobrý život znamená,
že se na sebe každý den
podíváme do zrcadla a

budeme vědět, že jsme
v pořádku, budeme vědět, že
děláme to nejlepší pro druhé.
Neděláme to proto,
že nás zajímá, jestli zemřeme
nebo nezemřeme,
jen je to správné to tak dělat,
připomínat si vzájemně,
že musíme být vznešení,
tolerantní a dobří.
Myslím, že bych
o tom mohla mluvit stále,
myslím ale, dobrá.